

کتاب یوئیل نبی

Joel

تفسیر کتاب مقدس برای ایمانداران

نوشتہ

ویلیام مک دونالد

www.muhammadanism.org

May 21, 2008

Farsi

این کتاب، تفسیری به منظور درک مفاهیم موجود در کتاب مقدس به رشته تحریر در آمده است. در شیوه‌ی نگارش این کتاب سعی بر آن بوده است که از اصول صحیح فن تفسیر بهره جسته و ضمناً وفادار بودن به اصول تفسیر همچنان متنی ساده و روان را ارایه نماید. بنابراین ، کتاب حاضر انتخاب شایسته‌ای خواهد بود برای مطالعات انفرادی و گروهی، کتاب مقدس.

Believer's Bible Commentary

by

William MacDonald

This is a Bible commentary that makes the riches of God's Word clear and easy for you to understand. It is written in a warm, reverent, and devout and scholarly style. It is a good choice for your personal devotions and Bible study.

© 1995 by William MacDonald., *Believer's Bible Commentary*,
Thomas Nelson Publishers, Nashville, TN, pp. 2383.
— All Rights Reserved —

معرفی

«کتاب یوئیل احتمالاً یکی اولین نبوت‌های مكتوب بوده است، بنابراین نگرش ارزشمندی در تاریخ نبوت می‌باشد، بخصوص اینکه مزین به چارچوبی برای زمان‌های آخر است که به درستی توسط بقیه کتب مقدسه بعداز خودش تابعیت شده است. خدا با الهام به یوئیل نبی سبک جدیدی شروع نمود، و بدان ترتیب نژاد انسان را برای پایان این زندگی زودگذر آماده ساخت، و زمینه‌ای از حکمیّت طرح خود را به انسان ارائه داد. انبیاء بعد از جمله حتی خداوند ما فقط می‌بايست این زمینه را تشریح نمایند، ولی هماهنگ با ذات الهی کتاب مقدس هرگز از آن مسیر مکافته او لیه تخطی نکردد.»

(Montague Mills) —

۱. جایگاه منحصر به فرد رساله یوئیل نبی در کانون

نبوت یوئیل کوتاه اما زیبا و جالب است. نبی از ابزارهای ادبی زیادی برای معرفی سبک درخشناد خود، استفاده کرده است: (به کار گرفتن حروف و صداها در اول دو یا چند کلمه در توالی و ترادف)، استعاره‌ها، تشییهات و مترادف‌ها، ترادف متوازی (برای فهم parallelism به مقدمه بر مزامیر مراجعه کنید).

گراهام اسکروچی (Graham Scroggie)، ادبیات یوئیل را بدین ترتیب ستوده است:

سبک نگارش رساله یوئیل زیبا، صریح، شورانگیز است و در ادبیات عبری جایگاه والانی باید بدان داد.

غیرطبیعی‌ترین سیمایی کتاب یوئیل بلای ملخ‌ها است (فصل اول). آیا باید آنها را واقعی پنداشت و یا نماد هجوم ارتش‌ها؟ شاید هر دو مورد درست باشد. بعضی اوقات در دوره زندگی انبیاء بلای ملخ بر سرزمین یهودا نازل شده و زمین را به کلی ویران کرده است. این پدیده طبیعی تصویر زنده‌ای است از آمدن لشگر‌های مهاجم و روز بزرگ و ترسناک خداوند.

سیمایی قابل توجه سوم از نبوت عبارتست از پیشگویی حلول روح خدا بر تمامی انسانها (۲۸:۳۲) و عجایبی که پس از آن واقعه بروز می‌کنند. از آنجا که پطرس این بخش را در موعظه‌اش در اعمال فصل دوم نقل کرده است، یوئیل به عنوان «نبی پنطیکاست» شناخته شده است.

۲. نویسنده

یوئیل به عنوان پسر فنوئیل معرفی شده است. جدای از آن کمتر چیزی از او می‌دانیم. معنی نام او می‌شود «یهوه خداست» او به عنوان یحیی تعمید‌هندۀ عهد عتیق شناخته شده است.

۳. تاریخ

اسم هیچ پادشاهی در کتاب یوئیل نوشته نشده است و اشارات تاریخی اندکی در این نبوت کوتاه وجود دارد که ما را کمک می‌کند که مکان پیدایش این کتاب را بشناسیم. تاریخ‌های حدی نوسان دارند بین قرون دهم تا پنجم پیش از میلاد. موقعیت کتاب یوئیل با توجه به اینکه در زمرة «نبوت کهتر» معرفی شد، حاکی از اینست که سنت یهودی، رساله یوئیل را یک کتاب قدیمی می‌شمارد. سبک این کتاب بیشتر در دوره کهن کلاسیک می‌گنجد تا ادبیات وابسته به دوره اسارت یهود در بابل، نظیر رسالات حجی، زکریا و ملاکی. واقعیت اینکه نام هیچ پادشاهی در این رساله ذکر نشده شاید این باشد که این رساله در زمان کهانت اعظمی یهودیادع نوشته شده (در دوران کودکی یوآش که در بین سال‌های ۸۳۵ الی ۷۹۶ قبل از میلاد سلطنت می‌کرد). دشمنان یهودا در آن زمان عبارتند از فنیقیان و فلسطینیان (۴:۳)، و مصریان و ادومیان (۳:۱)، نه دشمنانی که بعداً ذکر شده‌اند، از جمله آرامی‌ها، آشور و بابل.

۴. پیشینه و زمینه

اگر ما این رساله را مسبوق به قدیم بپذیریم، رساله یوئیل در زمان حکومت یوآش تا احاز، خطاب به امت یهودا نوشته شده است. این مسئله تاریخ نگارش رساله را ماقبل نبوت‌های مكتوب قرار می‌دهد. جمله کلیدی کتاب عبارت است از «روز خداوند» که پنج بار در این رساله آمده است (۱:۱۵؛ ۱:۱۱؛ ۳:۱۱؛ ۲:۱؛ ۳:۱۵).

در آیه هیجدهم فصل دوم یک گستاخ و عقب‌گرد در این کتاب مشاهده می‌شود. قبل از این آیه یوئیل در مورد ویرانی‌ای که بر یهودا خواهد آمد، صحبت کرده است، ولی از این آیه به بعد خدا از رهائی‌ای صحبت می‌کند که برای قوم خواهد آورد.

گزارش

۱. تشریح بلای ملخ (فصل اول)

الف - بلای غیرقابل پیش بینی (۱:۱-۴)

ب - تأثیر این بلا بر:

(۱) میگساران (۱:۵-۷)

(۲) کاهنان (۱:۸-۱۰، ۱۳-۱۶)

(۳) کشاورزان (۱:۱۱، ۱۲، ۱۷، ۱۸)
(۴) یوئیل نبی (۱:۱۹ و ۲۰)

۲. تشریح هجوم دشمن (۲:۱-۱۱)

۳. تقاضای خدا از یهودا برای بازگشت (۲:۱۲-۱۴)

۴. تعیین روزه (۲:۱۵-۱۷)

۵. وعده نجات خدا (۲:۱۸ الی ۳:۲۱)

الف - پیشرفت مادی (۲:۱۸، ۱۹، ۲۱-۲۷)

ب - نابودی دشمن (۲:۲۰)

ج - حلول روح خدا (۲:۲۸، ۲۹)

د - آیات و نشانه‌ها دال بر رجعت دوباره مسیح (۲:۳۰-۳۲)

ه - داوری قوم‌های غیریهودی (۳:۱-۱۶)

و - احیاء قوم و برکات آینده (۳:۱۶-۲۱)

تفسیر

۱. تشریح بلای ملخ (فصل اول)

الف - بلانی خیرقابل پیش بینی (۱:۱-۴)

۱:۴-۱. یوئیل پسر فنوئیل با ارائه تصویری از بلای ملخ به تشریح رویائی از یهودایی تحت سلطه ارتش شمال پرداخته است. این نبوت پیش از آن اندکی با هجوم بابلیان تحقق یافته بود، ولی در آینده مهاجم کسی نیست جز پادشاه شمال (آشور).

و خامت بلای ملخ آنچنان بود که پیران قوم مثل آن را نمی‌توانستند به خاطر آورند. بلای ملخ‌ها می‌باید به چهار نسل اعلام شود و ملخ‌ها در چهار گروه رشد می‌کنند: ملخ‌های جونده، ملخ‌های انبوه، ملخ‌های خزنده و ملخ‌های از پایی درآمده. شاید این موارد اشاره باشند به چهار امپراتوری جهانی که بر مردم خدا سلطنت می‌کنند — بابل یا ماد، ایران، یونان و روم.

ب - اثرات این بلابر:

(۱) می گساران (۱:۵-۷)

(۲) بر کاهنان (۱:۸، ۱۳-۱۶)

(۳) بر کشاورزان (۱:۱۱، ۱۲، ۱۷، ۱۸)

(۴) بر یوئیل نبی (۱:۱۹، ۲۰)

قوت دعوت به توبه، روزه و دعا شده‌اند - از مستان تا فلاحان (آیات ۱۱، ۱۲، ۱۷، ۱۸) و کاهنان (۱۰-۸ و ۱۳-۱۶).

این واقعه از نظر نبی در عبارت «روز خداوند... و هلاکت قادر مطلق» (آیه ۱۵) تعریف شده است. این بیانات اشاره به هر زمانی است که خدا اقدام به مجازات قوم، نابودی دشمنان و عاصیان و فتح و پیروزی پرجلال می‌نماید. در آینده، روز خداوند، شامل عذاب آخرين آسمانها و زمین با آتش است.

نبی برای مردم صحبت می‌کند، و رحمت خداوند را با گریه و فریاد می‌طلبد، چونکه آتش مرتع‌ها را سوزانیده و شعله‌ها درختان را برافروخته است. حتی بهایم صحرا به سوی خدا صیحه می‌زنند، چونکه جویهای آب خشک شده‌اند.

۲. تشریح هجوم دشمن (۱۱-۱:۲)

۱:۲ از مردم دعوت شده است برای اعلام روز خداوند که می‌آید، کرنا بنوازنند. اشاره نخست این بخش اسارت در بابل بوده است، ولی تحقق کامل آن موقول به آینده است. قبل از اینکه مهاجمان بیایند، زمین مثل باغ عدن بود، ولی پس از هجوم مهاجمان زمین تبدیل به بیابان بایر می‌شود.

۱۱-۴:۲ ملخ‌ها قدرتی چون اسبان و مانند سواران است. آنها مثل مردان جنگی به حصارها می‌آیند. آنها مانند دزدان از همه جا وارد می‌شوند و آسمان را با هجوم خود سیاه می‌کنند و اینها تشکیل‌دهنده بعضی از تصویری‌ترین و شاعرانه‌ترین تشریحات نبوی می‌باشند.

این هجوم غیرقابل تحمل اشاره و دعوت خداوند است چونکه اردوی او بسیار عظیم است.

۳. تقاضای خدا از یهودا برای بازگشت (۱۴-۱۲:۲)

حتی با این حال خداوند مردم را به توبه دعوت می‌کند. برای بازگشت آنان هنوز دیر نشده است. این توبه و بازگشت می‌باید قلبی باشد، نه طی مراسم دینی ظاهری. توبه‌ای با تمامی دل‌هایشان همراه یا روزه و گریه و ماتم.

۴. تعیین روزه (۱۷-۱۵:۲)

تمام طبقات مردم به روزه و شراكت در محفل مقدس فراخوانده شده‌اند. در روزه‌ای آینده کاهنان می‌بایست از خداوند طلب شفقت بنمایند.

۵. وعده نجات خدا (۲۱:۳-۱۸:۲)

الف - پیشرفت مادی (۲۷-۲۱، ۱۹، ۱۸:۲)

پس خداوند برای زمین خود به غیرت خواهد آمد و بر قوم خویش شفقت خواهد نمود:

خدا برای قوم خود گندم و شیره و روغن خواهد فرستاد تا سیر شوند، علاوه بر آن عار آنها را در میان امت‌ها برخواهد داشت. زمین آمده برای کشت و باردهی خواهد شد. باران فراوان خواهد بارید و انبارها (معصره‌ها) سرشار و خرمن‌ها از گندم پر خواهد شد.

مردم احیاء خواهند شد و هرگز بار دیگر خجل نخواهند شد. سالهایی را که ملخ و لنبه و سوس و سن^۱... خوردن، سپری خواهند شد.

ب - نابودی دشمن (۲۰:۲)

خداوند در بقیه آیات کتاب یوئیل می‌فرماید که چه کاری برای یهودا انجام خواهد داد. او لشگر شمالی (آشور) را از دریای شرقی (بحرالمیت - دریای مرده) تا دریای غربی (مدیترانه) عقب خواهد راند.

ج - حلول روح خدا (۲۸:۲ و ۲۹)

آنگاه خدا روح خود را بر همه بشر خواهد ریخت. نسل جوانتر نبوت خواهند کرد و پیران رؤیا خواهند دید. بخشی از این نبوت احتمالاً در کتاب اعمال رسولان ۲۱-۱۶:۲ تحقق یافت. اما تحقق کامل آن از ابتدای سلطنت هزار ساله مسیح خواهد بود.

د - آیات و نشانه‌ها دال بر رجعت دوباره مسیح (۳۰:۳-۳۲)

عجایب آسمانی مقدمه‌ای بر حلول روح القدس می‌باشد. بعضی از این نشانه‌های پیشگوئی شده عبارتند از: خون، آتش، ستون‌های دود تاریک شدن آفتاب و مبدل شدن ماه به خون. تمام کسانی که عیسی را به نام مسیح بخوانند نجات می‌یابند و وارد حکومت هزار ساله‌اش خواهند شد.

ه - داوری قوم‌های غیریهودی (۱۳:۱-۱۶)

۳-۸ خدا همه قوم‌ها را در وادی یهودشاflat گرد خواهد آورد و آنها را به خاطر رفتارشان با یهودیان محکمه خواهد نمود. صور و صیدون و فلسطین به خاطر چپاول و برده نمودن مردم خدا غرامت خواهند پرداخت و مردم این شهرها در عوض مانند غلامان فروخته خواهند شد و این جرم‌های متناسب با جرم آنهاست.

^۱- ملخ و لنبه و سوس و سن بیانگر چهار تیره از انواع ملخ‌ها و یا چهار مرحله از رشد آنهاست.

۱۶-۹:۳ خدا به امت‌ها می‌فرماید تدارک جنگ ببینند، چونکه خداوند در وادی یهوشافاط با آنها خواهد جنگید. او در وادی یهوشافاط خواهد نشست تا بر همه امت‌هایی که اطراف آن هستند داوری نماید. خدای قادر مطلق اینک تمام انسانها و قوم‌ها را می‌آزماید. استیونسون (Stevenson) در این مورد می‌نویسد:

مردم تعليمات کتاب مقدس را در مورد داوری آینده به عنوان یک فرضیه غیرقابل تطبیق با روزگار جدید، رها کرده‌اند. ولی مردم خدا در تمامی نسل‌ها از «روز خداوند» و داوری تمامی زمین آکاه بوده و روزه می‌گرفته‌اند. اینست دلیل اعتماد ما، براساس کتاب مقدس.

و - احیاء قوم و برکات آینده (۲۱-۱۶:۳)

ولی خداوند قوم خود را متبارک و از هجوم دشمنان ایمن خواهد ساخت و منابع آنها را به فراوانی خواهد افزود. سرزمین اسرائیل بارور و سیراب خواهد شد و کوه‌ها عصیر انگور خواهند چکانید و به شیر جاری خواهند شد و تمام وادی‌های یهودا به آب جاری خواهد گردید. مصر و آدوم به بیابان بایر تبدیل خواهد شد. اما یهودا تا ابدالاًباد ساکن خواهد شد. همچنین خدا خونریزی‌های ایشان را ظاهر خواهد ساخت. کتاب با یک تذکر امنیت بخش تمام می‌شود: یهوه در صهیون ساکن خواهد شد.